

Tafelrede van minister-president dr. Jan Peter Balkenende bij de regeringslunch ter gelegenheid van het staatsbezoek van de President van de Russische Federatie, de heer Vladimir Poetin, en mevrouw Poetina, Den Haag, 2 november 2005

Mr. President, mevrouw Poetina,

Het doet me bijzonder veel genoegen u beiden namens de Nederlandse regering welkom te heten.

Uw bezoek aan ons land betekent veel voor ons. Wij Nederlanders voelen ons nauw verbonden met de Russische geschiedenis, de Russische cultuur en de Russische samenleving.

Wie rondloopt in uw geboorteplaats Sint Petersburg, mr. President, ruikt een vleugje Amsterdam. En wie door Amsterdam loopt – met zijn eigen kleine Hermitage – waant zich een beetje in Sint Petersburg.

Rusland spreekt in veel opzichten tot onze verbeelding. Al vele eeuwen lang. Het is dan ook diep gemeend als ik zeg dat we uw beider komst beschouwen als het bezoek van goede vrienden.

Sinds de Europese Unie en de Russische Federatie aan elkaar grenzen, zijn we behalve vrienden ook burenen geworden.

De afgelopen jaren werden onze banden steeds hechter. U, Mr. President, heeft daarbij een belangrijke rol gespeeld.

Nederland wil de relaties graag verder versterken.

We hebben groot vertrouwen in de economische mogelijkheden van uw land. Niet voor niets behoren we tot de allergrootste buitenlandse investeerders. Een belangrijk land als Rusland hoort thuis in de Wereldhandelsorganisatie. Nederland steunt een spoedige toetreding van Rusland tot de WTO.

Handel en investeringen floreren alleen in een transparante en betrouwbare omgeving met eerlijke concurrentie. Daaraan werken is een voortdurende opgave. Dat ziet u scherp in.

Mr. President, de Russische Federatie is een land in verandering. Een land dat onder uw leiding werkt aan vernieuwing op economisch, sociaal en politiek gebied.

Dat is geen eenvoudige opgave. Temeer daar volken met een heel verschillende cultuur daarbij moeten samenwerken.

Dat gaat gepaard met spanningen en helaas ook met uitbarstingen van geweld.

Ook Nederland is een multicultureel land. We weten uit eigen ervaring hoe moeilijk samenwerking en verzoening kunnen zijn. Juist vandaag denken we terug aan de moord op filmmaker Theo van Gogh, precies een jaar geleden.

In uw land zijn de afgelopen jaren honderden onschuldige mensen het slachtoffer geworden van terroristische acties. De verschrikkelijke beelden van de overval op de school in Beslan liggen nog vers in ons geheugen.

In de strijd tegen terrorisme staan we schouder aan schouder. Een stevig antwoord op radicalisme is nodig. Maar we weten ook dat radicalisme uiteindelijk alleen met *politieke* middelen kan worden uitgebannen. Zonder politieke dialoog lukt het niet eenheid en stabiliteit te smeden.

Terecht, Mr. President, heeft u steeds het belang aangegeven van de democratie en de civil society in uw land. We steunen u in uw streven om op dat pad door te gaan.

De grote Russische schrijver Fjodor Dostojevski heeft geschreven:

‘Mensen en volken kunnen niet bestaan zonder een verheven idee.’

Inderdaad, ideeën zijn belangrijk.

Maar ook *daden* zijn nodig. De Russische Federatie en Nederland houden van aanpakken. Voor u, Mr. President, geldt dat zelfs in twee opzichten. Als judoca en als politicus.

Toen Tsaar Peter de Grote in 1697 in Nederland was om zich te verdiepen in de scheepsbouw, stak hij zelf de handen uit de mouwen.

In augustus van dat jaar voer hij van Zaandam naar Amsterdam. Er stond een flinke wind, maar Tsaar Peter haalde zelf de fok op en stond zelf aan het roer.

Dit tot grote verbazing en bewondering van de Hollandse toeschouwers. Zij hadden nooit gedacht dat het staatshoofd van zo'n machtig land zelf een boot zou besturen.

We zijn er dan ook trots op dat het Russische woord 'sjtoerman' van Nederlandse oorsprong is.

Onze wegen hebben in de loop der geschiedenis niet altijd parallel gelopen. Maar Nederland en de Russische Federatie hebben elkaar telkens weer weten te vinden.

Uit dialoog ontstaat begrip, en uit begrip ontstaat vriendschap. Typerend voor goede vrienden is dat ze warmte combineren met openhartigheid. Zo is onze relatie. Een relatie die ons bijzonder dierbaar is.

Graag nodig ik u uit om met mij het glas te heffen op uw beider gezondheid, Mr. President en mevrouw Poetina. Ik hoop dat u mij mijn gebrekkige Russisch vergeeft.

Mie viepjum za droezjboe mezjdoe nasjimi narodami.

(Wij drinken op de vriendschap tussen onze volken.)